

+ för Laholm -för Gränsö

Hej alla Vulcaniter. Var på semester nere i Skåne för några veckor sen och körde på morgonen in i Laholm för lite frukost. Det visade sig finnas ett litet mysigt fik vid torget som hette Cecilias tror jag , nåväl i kön kom det fram en man som vänligt frågade om vi också var Vulcaniter . – Ja sa jag det är vi. – Bra, sa han då ska jag säga det till expediten, för här har alla Vulcaniter rabatt , det är nämligen två Vulcaniter som har fiket. Robban och hans fru/flickvän . Jag vet inte mannens namn. men hoppas han känner igen sig här, han åker en VN 800 och bor någon mil utanför stan. Jag hälsade dessutom på honom på Gränsöträffen. Tack för ett trevligt bemötande!

Vad det gäller Gränsöträffen var jag för några år sen där själv och tyckte det var väldigt trevligt och blev bra bemött, snabbt inbjuden till öltältet och gemenskapen. Jag har sen sagt till min nuvarande flickvän att vi skulle åka ditt ett flertal gånger men av olika anledningar har vi inte kunnat komma iväg .

I år var det äntligen dags att komma iväg till Vulcan Riders trevliga camp. Sagt och gjort, vi anlände på fredag middag. Vi betalade vår avgift och letade upp campen. Det var stort, det var trångt men vi blev anvisade en plats där vi kunde sätta upp ett tält.

Nu till det intressanta .

Vart vi såg så hade nästan alla västar eller tröjor med en massa märken och emblem. Vi såg också trevliga sällskap som satt samlade på olika ställen runt campen i grupper och samtalade om alla träffar dom varit på tidigare i sommar. Det var mycket hälsande och mycket kramande. Mycket trevligt!

Ja, kanske för dom som redan kände varann, men lite värre för oss som inte kände någon, och som kom dit som ”nya”, utan väst eller emblem. Förutom att det var några stycken just runt vårt tält som tilltalade oss, och då vill jag nämna Steine och Tomas, samt killen som skötte ”baren”.

Vi är väldigt sociala i vanliga fall men här kände vi oss tyvärr malplacerade där vi satt vid vårt tält. Min flickvän blev besviken på det, som hon hade hoppats skulle bli en riktig första bikerträff för henne. Innan vi träffades hade hon inte ens suttit på en hoj, nu vill hon åka jämt. Själv hade jag hoppats att träffen på Gränsö skulle bli nåt hon kunde minnas och att jag skulle visa henne hur bikers har roligt och umgås tillsammans.

Så blev det tyvärr inte, istället blev det så, att vi stannade bara en natt på campen, på lördag eftermiddag rev vi tältet, packade hojen och åkte hem lika obemärkt som vi hade anlant. Tyvärr får jag nog inte med henne på någon mer träff .

Nästa år blir det nog att kolla kortegen från trottoaren.

Det hade varit önskvärt att någon eller några ”ambassadörer” hade tagit om hand om dom som inte redan var ”kända” i gruppen.

Tack Vulcan Riders !
/Arne Nyquist 1429